

தற்காலிக பட்ஜட்

சமூகத்தில் அலெம்பினியில் நிதி மந்திரி சமர்ப்பித்தது ஒரு தற்காலிக வரவு செலவுத் திட்டம். ஏனெனில் ஆந்திர ராஜ்யம் விரைவிலே ஏற்படவிருக்கிறது. அவ்வாறு ஏற்பட்ட பின் அப்புதிய ராஜ்யமும், எஞ்சியுள்ள ராஜ்யமும் தனித்தனியாக தம் வரவு-செலவை இறுதியாக நிர்ணயித்துக்கொள்வதே பொருத்தம். அந்நிலையில், தற்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தில் பல மாறுதல்கள் ஏற்படுமெனச் சொல்லத் தேவையில்லை.

இப்போதைய பட்ஜட்டி விசேஷமான புதிய வரிகள் இல்லை; புகையிலைக்கு மட்டும் முன்போல் மறுபடி வரி விதிக்கப்படும்; அதோடு கோர்ட்டுஸ்டாம்பு கட்டணம் சிறிதளவு உயரும் என்று நிதி மந்திரி கூறுகிறார். ஆனால் அதைக் கேட்டு மக்கள் மயங்கிவிடப் போவதில்லை. பட்ஜட் சமயத்தில் புது வரிகளைப் பற்றிப் பரிசீலிக்காமல், வருஷ நடுவில் புது வரி மசோதையைக் கொண்டுவரும் விபரீதம் இப்போது வலுத்து வருகிறது. சென்ற வருஷம் பட்ஜட் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின், சமர் ஒன்றரை கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய புது வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரி உயர்வைப் பற்றிய உண்மை மக்கள் கண்களில் உறுத்தாதிருக்க சர்க்கார் கையாளும் சாதாரண முறை எதுவானாலும், மக்கள் மீதுள்ள வரிச் சுமை ஏற்கெனவே எல்லை கடந்துவிட்டது என்பதை அவர்கள் தெளிவாக உணர வேண்டும்.

வரிச் சுமை எல்லைகடந்ததன் விளைவை ஏற்கெனவே சர்க்கார் அனுபவிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். விற்பனை வரி மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் குறைய ஆரம்பித்துவிட்டது. 1951-52-ல் இந்த இனத்தில் 15½-கோடி ரூபாய் கிடைத்தது. ஆனால் நடைமுறை வருஷத்தில் 14-கோடி ரூபாயாகிவிட்டது. இதே தொகை வரும் ஆண்டிலும் கிடைக்குமென்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்கின்றனர். அவர்கள் நம்பிக்கை எந்த அளவு ஈடேறுமென்று தெரிய வேண்டும். எப்படியும் வரி மூலம் தங்கள் வருவாய் பெருக வழியில்லை என்ற உணர்வுடன் அவர்கள் தம் செலவினங்களைத் திருத்தியமைப்பது அவசியம். இதுவரையாவது செலவு வரவை மிஞ்சிய போதெல்லாம் அதை ஈடு செய்ய கையிருப்பு நிதி இருந்துவந்தது. ஆனால் அந்நிதி முழுதும் இப்போது கரைந்துபோய்விட்டது.

நிதிக் கமிஷனின் சிபார்சுகள் மூலம் வருமான வரி, எதிர் வரி முதலிய இனங்களில் இந்த ராஜ்யத்துக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வருஷமொன்றுக்கு சுமார் 3½-கோடி ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கும் என்பது நமக்கு ஆறுதலளிக்கக்கூடியதே. ஆனால் நடைமுறை வருஷத்தில் அவ்வாறு கிடைத்த தொகை வேறு விதத்தில் கரைந்துவிட்டது. காரணம் இந்த ராஜ்யம் பல இயற்கை விபரீதங்களுக்குள்ளாகி வந்திருப்பதுதான். பஞ்சநிவாரணத்துக்கு நடைமுறை வருஷத்தில் 6-கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் வருஷம் முடிவடையு முன்பே 10-கோடி ரூபாய் செலவாகிவிட்டது. பஞ்சம் தீர்ந்தபாடில்லை. அப்பேய் ராயல் சூமையிலிருந்து இப்போது தென்னிந்தியாக்களுக்குள் புகுந்திருக்கிறது. தற்போது அங்கு சர்க்கார் அளித்துவரும் நிவாரணம் பன்மடங்கு அதிகரிக்கவேண்டிய அவசியத்தை நாம் ஏற்கெனவே வலியுறுத்தியுள்ளோம்.

நடைமுறை வருஷத்தில் பட்ஜட் சமர்ப்பணத்தின்போது சர்க்கார் எதிர்பார்த்த துண்டு தொகை சுமார் 3½-கோடிதான்; ஆனால் இப்போது 5½-கோடி துண்டு விழுமென்று மதிப்பிடுகின்றனர். வருமான வரி முதலிய இனங்களில் மத்தியிலிருந்தும், சென்னை சர்க்கார் விதித்த புது வரிகள் மூலமும் கிடைத்த தொகையை ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் 9½-கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதாகவே சொல்லவேண்டும். குறிப்பாக பஞ்சம் காரணமாக ஏற்பட்ட இத்துண்டை ஈடு செய்ய மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமக்குக் கணிசமான உதவி கிடைக்குமென நாம் கொண்ட நம்பிக்கை இன்றளவும் ஈடேறவில்லை. பஞ்ச நிவாரணத்துக்காக இவ்வளவு பணம் செலவு செய்தும், மேற்கொண்டும் இவ்விபரீதம் நீடிப்பது முக்கியமாக தமிழ்நாட்டினருக்கு வேதனை அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆந்திரப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பின், நாம் செலவு போக மிச்சம் காட்டக்கூடிய ஒரு பட்ஜட்டைத் தயாரிக்கக்கூடுமாயினும், அதைக் கொண்டே நாம் திருப்தியடைந்து விடுவதற்கில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பகுதியாக, குறிப்பாக நமது உணவுப் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க நமக்குப் பெருவாரியாக முதல் வேண்டும். நமது செல்வாதார நிலை எவ்வளவுதான் மதிப்புடன் கூடியதாயினும், கடன் வாங்கக்கூடிய தொகைக்கு ஒரு எல்லையுண்டு. மேற்கொண்டு தேவையான பணத்தைக் கொடுத்து உதவுவது மத்திய சர்க்காரது பொறுப்பு.